

Klimatalarmist eller utvecklingsoptimist?

Världen går under. I alla fall om man ska tro domedagsprofeterna. Och de har varit många under många århundraden. De kommer i nya skepnader med nya alarmistiska rapporter. Redan på 1700-talet varnade Malthaus att jorden inte skulle kunna klara av att föda sina barn. Han hade fel.

Kommer ni ihåg Y2K? Vid millennieskiftet riskerade den högteknologiska civilisationen att rasa samman. På 1970-talet gick vi mot en ny istid. Och nu menar en del att klimatförändringar kommer att skapa gigantiska katastrofer och oljan kommer att ta slut och vår levnadsstandard med den.

På 1700-talet fram till mitten av 1800-talet var det olja från valar som försåg västvärlden med bränsle till ljus. Domedagsprofeter såg hur alla valar skulle utrotas och att oljan skulle sina. De hade fel. Valar finns kvar och nya metoder till ljus har uppfunnits.

Författaren Tomas Lomborg skriver i en [artikel i Newsweek den 12 juni](#) om hur mänskligheten under historien stått inför problem och utmaningar men hur man löst dem genom innovativt tänkande och nya tekniker. Domedagsprofeterna får rubrikerna men innovatörerna löser problemen.

Dagens domedagsprofeter återfinns ofta i klimatalarmisternas läger. Självklart ska vi värna miljön och vara goda förvaltare av skapelsen. Men det innebär inte per automatik att Al Gore har rätt eller att lösningen är att försöka med globala överstatliga åtgärder angående koldioxidutsläpp. Lomborg visar att det inte har fungerat eller kommer att fungera, men att forskning och utveckling kommer att kunna lösa problem. Det har hänt förr.

Maos verklighetsfrämmande socialingenjörskonst medförde svält och död för 50 miljoner kineser. Men Deng Xiaoping skapade ramar för mänsklig kreativitet i affärsvärlden och det har lyft hundratals miljoner människor ur fattigdom.

Faktum är att livet för det stora flertalet människor på jorden har blivit bättre under de senaste 100-150 åren. Och miljön har i många fall blivit bättre. 75 procent av jordens befolkning var analfabeter år 1900; idag endast 12 procent. Andelen undernärda har sjunkit från 50 procent år 1950 till dagens 16 procent. Medellivslängden var cirka 30 år för 100 år sedan, idag är den 69.

Luften i dagens Tokyo och London är mycket renare än vad den var för 40 – 50 år sedan. Och dessa städer har fler människor, fler bilar och fler bekvämligheter idag. Det visar att det finns anledning till att vara utvecklingsoptimist.

Visst finns det problem kvar att lösa, som föroreningarna i megastäder som Peking, New Delhi och New Mexico. Men vi måste komma ihåg att London var mer förorenat på 1930- och 40-talen än vad dessa städer är idag. Kunde vi fixa London så måste vi kunna fixa även

dessa städer. Men då måste vi släppa fram innovatörerna och entreprenörerna, och lyssna mindre på domedagsprofeterna.

Mats Tunehag

Juli 2011